

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ, Str. Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ
Abonament: 500 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

CUPRINSUL:

Congresul Asociației generale a clerului ort. rom.
Pr. I. Goron: Viața vecinică.
Pr. Gh. Popescu: Conferința de toamnă a preoților
mei din tractul Abrud.

Cronică.
Apel oficial. — Concurs pentru întregirea postului de capelan la Turda; ocuparea postului de paroh la Poiana-Ampoiului și Luieriu.

Congresul Asociației generale a clerului ortodox român.

— Ziua a doua —

Se deschide la ora 9 dimineata.

Păr. P. Partenie, președ. Asociației clerului, citește telegrame de adesiune din partea I. P. S. Nectarie Mitropolitul Bucovinei, a Superiorului capelei române dela Paris și a parohului bisericii românești din Sofia.

Propune să se trimită tuturor PP. SS. Episcopi, telegrame de omagiu.

Păr. Dr. Ciuhandu, expune câteva considerate asupra raporturilor dintre membri episcopatului și clerul inferior.

Dezideratele privitoare la chiriarii se discută de mult. Se impune strângerea rândurilor ierarhilor, ca să putem înfrânge uneltirile ce sapă biserica.

Păr. Țincoca-Iași cere să se revizuiască atitudinea episcopatului față de preoțime.

Nu cerem milă, nici favoruri. Cerem ca PP. SS. Episcopi să nu iasă din legea votată de Parlament și Sf. Sinod. Cerem ca unii episcopi să fie mai puțin la îndemâna politicianilor.

Păr. Valeriu Iordăchescu, decanul facultății de teologie dela Chișinău, discută pe temeiul canonicității, drepturile episcopatului din punct de vedere administrativ cultural și pastoral. Canoanele și tradiția nu dau putere discreționară episcopatului.

Cere revizuirea raporturilor dintre episcopat și clerul inferior.

Arată apoi nedreptatea ce se face cu pensionarea preotului.

Pr. Al. Constantinescu arată uneltirile de totdeauna și setea de supremație spirituală a bisericii catolice. Propune să se ceară guvernului să nu se aprobe uniților, terenul pentru ridicarea catedralei unite în mijlocul Bucureștilor. Ortodocșii n'au o catedrală și ar fi o rușine pentru românii înțăriți în ortodoxie să fie sfidați de o instituție care le stă împotriva.

(Congresul propune să se ceară abrogarea legii prin care se dă acest teren).

Părintele Ciuhandu. Dacă se va înfăptui în București Catedrala desbinării, noui primejdii ne amenință. Nu e pacoste mai mare decât catolicismul. Vorbesc aspru pentru că știu suferința neamului. Toleranța nu mai are sens.

Clericalismul Blajului azi investit cu forme politice abuzive, a fost înfierat de marele istoric Iorga.

Conducătorii de azi sunt mai mult uniți decât români.

Cerem desființarea angajamentelor luate. Noi suntem cei provocați și să ne solidarizăm, luminând poporul.

Cuvântarea d-lui prof. Nichifor Crainic.

Am urmărit toate congresele bisericesti de după război. Constat, că din an în an, aceste congrese s'au ridicat la probleme din ce în ce mai înalte.

Vreau să vă atrag atenția asupra câtorva primejdii care năpăstuesc biserica.

Una este raportul dintre episcop și preot.

Din punct de vedere canonic, dogmatic, haric, deosebirea între preot și episcop nu e deloc mare. Nu e o superioritate, ci o majorare a virtuții. Deosebire e însă, mare din punct de vedere administrativ. La unii de sus există un orgoliu; de aci decurg acte arbitrare, autocratism rău înțeles. De aci distanța între episcop și preot.

În privința raportului dintre biserică și stat, singurul partid, care s'a ocupat de biserică a fost partidul conservator.

Partidul liberal a favorizat întrucâtva biserica. Când d. dr. Angelescu era ministru al școalelor a introdus învățământul religios în mod temeinic în legea școalelor.

La o întrevedere cu d. dr. Angelescu, când i-am mulțumit pentru cecece a făcut, mi-a spus: „poporul românesc mai are încă nevoie, 10—12 ani de biserică“.

Partidul național țărănesc n'a făcut bine bisericii. În afară de faptul că mulți din guvernanți aveau interesul să apere altă biserică, ceilalți au rămas indiferenți chestiei religioase.

D. Valer Moldovan, în lecția de deschidere a cursului de prof. univ., a ajuns la concluzia separației bisericii de stat.

În secții la Cameră d. Mihai Șerban, profesor la o academie agricolă, a venit ca delegat al d-lui Vaida, declarând că e pentru separarea bisericii de Stat. Aceasta pe baza unei broșuri, ce a scris și a fost prefațată de d. Iuliu Maniu, fostul prim-ministru. Unsprezece zile am luptat, fără să am concursul nici unui membru ortodox al guvernului.

Legea reorganizării învățământului teologic — un pas uriaș pentru separare — a fost susținută de d-nii Vaida și Iuliu Maniu.

Înalții noștri ierarhi spuneau: să fie și separație, dar plătită de Stat.

Ce s'ar întâmpla în cazul unei separații? Guvernele noastre lucrează în atitudine de servitute față de străinătate și atunci universalitatea celorlalte culte va strivi biata noastră ortodoxie. De unde pleacă această mentalitate a politicianismului față de ortodoxie? Dintr'o indiferență religioasă și apoi dintr'o anumită organizație ocultă, amintită eri de părintele Mozăceni: libera cugetare și organizarea Masonică. Aproape întreaga elită a țării în special a Moldovei, a fost captată de francmasonerie. Și presa

e captată de masoni. Nu toată, dar sunt unele ziare care strigă pentru libertatea de cugetare, — acelea sunt în slujba masonică.

*

Oricâți dușmani am avea în față să nu se descurajeze nimeni, ci trebuie să aibă în minte nu oculta subterană ci misterul de sus, din ceruri.

Și îmi aduc aminte din copilăria mea, de preotul nostru bătrân, pe care nu l-am văzut citind, nici scriind, dar care știa evangheliile pe dinafară.

Când ne chema sub umbra de nuc bătrân să ne spovedească, tatăl meu îmi spunea: Vezi tu, preotul nostru e un înger! Doresc țării mele ca în fiecare sat să fie preoții îngeri. (Ovațiuni nesfârșite).

Păr. Partenie mulțumește d-lui Crainic pentru cuvântarea ținută.

Au mai propus diverse deziderate preoții Pavel-Tecuci, Popescu-Glodei.

Păr. Cuciuja cere să se intervină pentru normalizarea și uniformizarea impozitelor asupra epitrafirului, dispensându-se clerul de aceste impozite.

Mai cere să se rezolve problema sinodului ecumenic.

Păr. Partenie propune să se majoreze cotizația de 1 la sută pentru casa de ajutor a clerului la 5 la sută.

Sf. Sa mulțumește și omagiază pe fruntașii preoției care au lucrat la conducere. Mulțumește în chip deosebit presei și declară desbaterile închise, urmând să se aleagă noul comitet.

Părintele Cuciuja ia președinția congresului pentru a se proceda la alegerea noului comitet. Sf. Sa constată unitatea sufletească a fostului comitet și de aceea propune realegerea lui.

Se procedează la alegerea noului comitet.

Președinte pr. P. Partenie, vice-președinți preoții Ciuhandu, Cuciuja și Negură.

Membri: preoții Comana, Rădulescu-Dichiu, Al. Constantinescu, Nicoleanu, Păunescu, Traian Chirulescu.

Cenzori: Arhim. Scriban, pr. Diaconescu și Dum. Ionescu.

Cenzori supleanți: preot Moziceni, Marius Constantinescu și Lazăr Niculescu.

Păr. Partenie mulțumește pentru realegere. Congresiștii părăsesc sala intonând „Pe-al nostru steag e scris unire“.

NOUA LEGE

Viața vecinică.

„Via va fi sufletul meu și Te va lăuda și judecățile Tale vor ajuta mie“.
Psalm 118. 175.

Când eram copil mic, mama î-mi împreuna mâinile și mă învăța să rostesc rugăciunea Tatăl nostru. Buzele mele se împiedeau în rostirea corectă a cuvintelor, dar sufletul se împreuna cu tainica melodie a rugăciunii. O rosteam cu drag; î-mi dădeam seama de bucuria părinților mei, ascultându-mă, și încă nu supărasem cu nimic pe Cel de sus.

A venit apoi o vreme, când m-a părăsit nevinovăția și obiceiul de a rosti rugăciunea. Dar în momente de grea cumpănă buzele mele în mod instinctiv începeau să rostească cuvintele învățate în fragedă copilărie: „Și ne mântuește de cel rău!“

Câte rele nu pândesc viața aceasta? Fiare sălbatice și fulgerii norilor, urgia oamenilor și potopul apelor, văpaia focului și năvălirea dușmanilor, boale, fărădelegi și năcazuri — multe năcazuri — iar în dosul tuturor acestora cea mai mare enigmă: moartea!

Și în fața gropilor gata să primească trupurile celor mai dragi ființe, a celor mai stimați oameni, a copiilor celor nevinovați, a tinerilor plini de vigoare și frumsețe, stăteam incremenit și tremurând: unde duce poarta aceasta tăiată în scoarța pământului? Și rugăciunea mea se asocia cu a bogatului din Scriptură: „Părinte Avrame, ai milă de frații întru fărădelegi a bogatului, ce suferă în văpaia iadului, și ne trimite solie din cer, ca să știm cu adevărat: dacă există viață vecinică?“

Adeseori m-am gândit, ce s'ar întâmpla, dacă întorcându-mă acasă, aș găsi acolo, îndeplinindu-și ocupația obicinuită pe mama mea, ori pe soția mea, ființe vii, trupuri aievea, așa cum erau înainte de a trebui să ne despărțim pentru totdeauna? — Ce m-ar înspăimânta mai mult? Minunea acestei învieri, ori mulțimea păcatelor, prin cari am periclitat fericirea vieții vecinice, a cărei dovadă neîndoelnică ar fi înaintea mea?

Și aceasta siguranță absolută a vieții

cei vecinice în ce măsură ar influența viața omenească?

Desigur, ar face-o mai bună. Frica iadului ne-ar trezi la recunoașterea îndatoririlor ce le avem și nu cred, că s'ar găsi nebun, care să riște fericirea unei vecinicii pentru plăcerile unei clipe. Regretabil, dar acest răspuns, care pare așa de firesc, nu e adevărat. Contemporanii lui Isus au avut nenumărate astfel de dovezi, au asistat la învierea ficei lui Iair, a tânărului din Naim, a dreptului Lazar, au stat împreună cu cei ce au părăsit mormintele în clipa morții pe cruce a Mântuitorului și cu toate acestea și-au continuat viața lor de mai nainte. Cei ce nu puteau crede lui Moisi și prorocilor, n'au devenit mai cuminiți nici în fața acestor dovezi.

Când treci dela întunerec la lumină, simți o durere fizică în ochi, care te constrânge să-i închizi. Și dacă ai închis ochii înseamnă că nu există lumină? Individual, pentru cel ce a închis ochii și s'a condamnat singur întunerecului, nu mai există lumină. Dar ea există pentru toți aceia, cari au tăria să privească.

Așa e și cu viața cea vecinică. În fața ochilor inimei noastre, înpainjeniți de mulțimea fărădelegilor, ea se prezintă într'o lumină așa de orbitoare, că nu mai suntem capabili să o privim. De-aceea afirmăm că nu există, ca să se adeverească cuvintele Scripturii: „Oamenii nu vin la lumină, ca să nu se vădească faptele lor cele rele“.

Dar pentru cei drepți, pentru cei cu inimă curată, pentru cei cu frica lui Dumnezeu viața vecinică există și este suprema lor nădejde. Conștiința o reclamă. Toate argumentele materialiştilor, toate blasfemiile inspirate de Satana n'au putut răpi oamenilor aceste două lucruri: credința în Dumnezeu și nădejdea în viața vecinică. Ele să găsească pretutindeni pe suprața acestui pământ, în toată vremea și la toate popoarele, pe oricare treaptă de cultură ar fi acestea.

În mijlocul acestei lumi, copleșită de atâtea rele, cari izvoresc toate din sufletele omenești corupte de șoaptele Satanei, ce ar putea fi o mai sigură călăuză pentru cei ce cred în dreptul omului la o viață adevărat omenească, adică frumoasă, armo-

nioasă, fericită, așa, cum ne-a lăsat să o întrezărim Acela, căruia îi plăcea să se numească *fiul omului* — decât credința în viața vecinică?

— Cei ce cred, că nu au se mulțumească existența lor în lume unei oarbe întâmplări, ci au venit în lumea aceasta trimiși de pronia cerească „după chipul și asemănarea lui Dumnezeu“, ca să îndeplinească pe pământ opera Celui ce se numește Bun și Drept, — deocamdată se simt aici, în lume, pe pământ, „streini și călători“ — după cum spune Ap. Pavel — și trec în lăcașurile lor de vecinică odihnă „întru credință, fără să apuce făgăduințele, ci văzându-le de departe și iubindu-le cu dor“. Câtă mângăere nu se cuprinde pe seama acestora în cuvintele psalmistului: „Viu va fi sufletul meu și te va lăuda!“

Ne vom mira deci de legiuitorul din Scriptură, care văzând, că „nu avem aici cetate stătătoare“, că „toate sunt deșertăciune cele omenești“, că oasele goale din mormânturi refuză să-i spună „care este împăratul sau săracul, sau dreptul sau păcătosul“, că „în curând moartea pe toți ne apucă“, — s'a apropiat de Mântuitorul și i-a zis: „Învățătorule, ce voi face ca să dobândesc viața cea vecinică?“

„Ține poruncile! Și aceasta este cea dintâiu și mai mare poruncă: Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din tot sufletul și din tot cugetul tău și pe deaproapele tău ca însuși pe tine!“ — a răspuns Mântuitorul.

Cu drept cuvânt acest răspuns trebuie să ne umple de adâncă desnădejde. Cu acest preț nici sfinții nu vor putea dobândi mântuirea, deoarece „nu este om, carele să fie viu și să nu greșescă“.

Cu toate acestea, Isus a zis celor adunați în jurul Lui: „Bucurați-vă!“ — Împărăția ceriurilor nu se „dobândește“, — prea sunt mici puterile omenești pentru aceasta —, ci se *moștenește* de cei ce prin jertfa Mântuitorului și-au rescumpărat dreptul de a se numi fii lui Dumnezeu. Nici un copil nu încetează de a greși în toate zilele vieții lui împotriva părintelui său, cu toate aceste îi moștenește toate ale lui la timpul potrivit.

„De poți crede, te vei mântui!“

Și atunci nu ne rămâne altceva de făcut, decât să-L rugăm împreună cu femeia hananiacă: „Cied Doamne, ajută necredinței mele“. Fiica hananiencii s'a tămăduit „în acel ceas;“ în ceasul, care va aduce pe buzele noastre acest strigăt de ajutor întru neputințe, *sufletele* noastre se vor tămădui.

Și de ce avem azi mai mare trebuință, decât de o vindecare a sufletelor noastre de boala materializmului, care duce la peire sigură omenimea întreagă?

În fața groapei — tainică poartă a unei împărății pe care nu o putem înțelege — omule: adă-ți aminte de moarte! Nu te gândi la cele ale trupului, că este muritor; ci caută cele ale sufletului, că este nemuritor. — „Căutați mai întâiu împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și acestea toate se vor adaoge vouă!“

Pr. Ion Goron.

	CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE	
---	---	---

Conferința de toamnă a preoțimei din tractul Abrud, în parohia Valea Dosului.

Încă anul trecut se hotărîse ca să se țină conferința preotească a tractului Abrud în parohia Valea-Dosului, dar împrejurările n'au permis.

Ceeace nu s'a putut face însă atunci s'a făcut acum și anume cu prilejul unei fericite întâmplări, ca și anul trecut în parohia Vultur. Situația ambelor parohii, cari se întind paralel pe două văi strâmte și vecine este identică. Întinderea ambelor este de 15 km. pe care locuiesc ici colo locuitorii săraci în cele materiale, dar bogăți în cele sufletești. Dovadă despre asta ne servește faptul cum au știut să se îngrijească de biserică și cele aparținătoare ei.

În Vultur s'a reparat radical biserica și s'a făcut școală pentru întâia dată. În Valea-Dosului de-aseenea s'a reparat biserica și s'a edificat casă parohială nouă pentru întâia dată. Precum parohiei Vultur îi lipsea școala, astfel parohiei Valea-Dosului i-a lipsit casa parohială. Azi au și una și cealaltă și de aceea bucuria este deplină și vrednicia credincioșilor mare.

Anul trecut s'a făcut sfințirea cu mare

solemnitate în Vultur, iar acum în 19 Oct. în Valea-Dosului.

Pe un timp admirabil parohia îmbracă des de dimineată haine de sărbătoare, grăbindu-se credincioșii cu mic cu mare spre biserică unde 19 preoți fac slujba. Lucru neobicinuit, dar plăcut tuturor.

La orele 8 $\frac{1}{2}$ preoțimea intră în funcțiune săvârșind sfințirea apei apoi utrenia și liturgia în sobor. Servesc 7 preoți în frunte cu protopopul tractual Petru Popovici, iar ceilalți preoți țin strană.

La priceastă vorbește preotul Traian Pașca din Sohâr despre uneltirile pocăiților, cari au cercat să tulbure liniștea și acestei parohii, dar cu puțin rezultat. Expunerea clară și bogată în istorisiri din viața sectarilor a făcut adâncă impresie asupra credincioșilor adunați într'un număr foarte mare.

După sf. Liturgie se servește un parastas pentru odihna preoților și a învățătorilor, cari au servit în Valea-Dosului, apoi pâr. Protopop aduce laudă și mulțumită poporului și conducătorilor pentru frumoasa faptă creștinească de a-și fi îngrijit și renovat biserică și pentru edificarea casei parohiale, a cărei lipsă se simțea atât de mult.

În deosebi mulțumește parohului Pan-telemon Calancea, basarabean de origine, care în dragostea sa cea mare față de casa Domnului a făcut totul ca să o îmbrace într'o haină curat ortodoxă, să o înzestreze cu cele necesare și să se edifice casa parohială. Se scot apoi în relief meritele parohianului Nicolae Vasilie I. Aron, care a găzduit gratuit pe toți preoții trimiși aici de episcopie și a avut buna idee a se ridică casele parohiale pentru a se putea afla preot stabil. Tot asemenea se răsplătește cu laudă osteneala și grija prim-epitropului Alex. Giurgiu, primar, ce a avut-o cu ocaziunea edificării casei parohiale și a reparării bisericii.

După serviciul divin preoțimea trece în școală unde își ține conferința propriu zisă, după ce mai întâiu s'a săvârșit invocarea Duhului Sfânt.

Deschiderea o face Prea On. D. protopop printr'o scurtă cuvântare despre desăvârșirea morală, bazată pe predica de pe munte a Mântuitorului. Îndeamnă preoțimea

la muncă, la jertfă și pildă întru toate. Pledează pentru „aplicarea noului plan de îndreptare morală, spre care trebuie să tindem ca spre cea din urmă țintă a năzuințelor noastre și ca unicul scop al vieții”. Mijlocul de realizare îl preconizează în luminarea și modelul preotului întru toate.

Cuvântarea a avut adânc răsănet în sufletul preoților.

Trecându-se la desfășurarea obiectelor dela ordinea zilei mai întâi se fac reflecșiile asupra serviciului divin și a predicii constatându-se reciproc, că atât preoții liturghisitori cât și cei cântăreți s'au achitat cu demnitate de rolul ce și l-au luat.

Referitor la predica pâr. Pașca din Sohâr se constată, că a fost mai mult o conferință foarte bine lucrată pe înțelesul poporului, bogată în pilde și întâmplări. Poporul a ascultat-o cu mare atenție. S'a propus ca superioritatea să o publice în broșură, căci va aduce mare serviciu în lupta contra sectelor.

Urmează la cuvânt profesorul de religie Dl N. Gavra din Abrud, care într'o conferință temeinică despre sectele din eparhie arată pericolul și preconizează mijloacele de luptă cerând jertfă și din partea statului și din a bisericii.

Dela stat cere a lua măsuri: 1. Să se interzică agenților predicatori a cutriera satele. 2. Să oprească orice sumă venită de peste graniță. 3. Sectarii să nu fie primiți în serviciul statului și nici să li-se elibereze brevete. 4. Să se acorde fonduri pentru salarizarea mai omenească a slujitorilor bisericii ca să-și poată face datorința deplin.

Din partea bisericii cere: 1. A se rezolva problema salarizării preoțimei cât mai curând. 2. Să se facă școală de Dumineca. 3. Să se colporteze broșuri ieftine. 4. Să se dea atenție religiei în școli. 5. Să-și împlinescă fiecare preot datorințele cu conștiințiozitate și să fie model de bunăpurtare.

În fața acestor ținute propaganda sectarilor va amuți dela sine.

Conferința deplin edificată în chestia sectelor exprimă Dlui prof. Gavra mulțumită pentru interesul ce-l poartă cauzelor bisericești.

În sfârșit după comunicarea mai multor ordine preoțimea luând în discuție starea

umiltoare în care se află biserica ortodoxă în genere față de celelalte culte și preoțimea munților apuseni în special, redactează o moțiune în sensul căreia protestează contra nedreptății ce se aplică bisericii ortodoxe și preoțimei din munți și roagă pe P. S. Părinte Episcop ca la desbaterea bugetului pe 1931 în Senat să aducă la cunoștința conducătorilor statului însătoșarea după dreptate a clerului și poporului ortodox și să stărue pentru soluționarea favorabilă a problemei preoților din munți.

Zece ani am așteptat de-ajuns așa că nimeni nu ne poate acuza de nerăbdare. Acum însă când alții primesc din al nostru și noi flămânzim suntem siliți a ieși din rezervă și a striga: Dreptate așteptăm, nu mașteră tractare!

După o zi de înălțare sufletească pentru o parohie mai ieri-alaltăieri părăsită și lipsită de lumină, după o frățească înțelegere asupra problemei sectelor, preoțimea se depărtează din parohia Valea-Dosului ducând cu sine frumoase impresii despre ceace pot face oamenii în bunăînțelegere și împreună lucrare. Totasemenea și pentru credincioșii bisericii acestei parohii ziua de 19 Oct. va fi neuitată.

Pr. Gh. Popescu,
secr. conferinței.

CRONICĂ

O biserică a studenților în București. I. P. Sf. Sa Patriarhul Miron a pus la dispoziția studențimii române, cea mai încăpătoare dintre bisericile din Capitală, biserica „Sf. Spiridon“ din Calea Șerban Vodă. Aici vor servi și predica cei mai distinși preoți ai capitalei pentru a îndruma creștinește inima și conștiința studențimii noastre. Studenții teologi vor organiza un cor care va cânta la slujbele religioase ce se vor săvârși aici. Când vom ajunge și noi să vedem inaugurându-se biserica Universității din Cluj, ca biserică a studențimii române. Nădăjduim că ziua aceea nu-i departe.

Episcopul anglican Nugent al Gibraltarului a făcut o vizită patriarhiei no-

stre. Insoțit de I. P. Sf. Sa Patriarhul, a asistat la serviciul religios oficial la biserica Domnița Balasa, rămânând adânc impresionat de frumusețea serviciului nostru religios.

Ziarul „Universul“ cel mai cetit ziar românesc, și-a inaugurat noul palat în ziua de Duminică 2 Noemvrie c. La această însemnată inaugurare au participat un delegat al M. Sale Regelui, I. P. Sf. Sa Patriarhul, miniștrii, foști miniștrii, miniștrii plenipotențieri, politicieni, scriitori, ziaristi și alte numeroase personalități etc. aducând — prin cuvântări și prezență — omagiul lor celui mai prețuit ziar pentru atitudinea lui cinstită și românească în apărarea intereselor naționale. Noul palat de cinci etaje cuprinde cele mai moderne instalații tipografice cât și birouri de redacție și administrație, în cari lucrează 73 persoane de redacție, 67 funcționari administrativi și 366 lucrători și personal tehnic de ateliere. Mai colaborează la acest mare ziar 213 corespondenți interni, 19 externi, 25 colaboratori permanenți, 4 agenții telegrafice. Un ziar astfel organizat este într'adevăr o mare forță și ne bucurăm că lucrează zi de zi la consolidarea morală și națională a neamului nostru. Binecuvântată să'i fie munca și în noul palat.

La școlile secundare din Blaj s'a numit un nou catihet pentru elevii ortodocși, în persoana clericului Ioan Popa. E o numire care se aștepta să se facă mai de mult, înlocuind în mod demn și recerut serviciile necorespunzătoare — din cauza bătrânețelor — a fostului preot ortodox de acolo.

Studenții din București, într'o recentă întrunire ce au avut-o au protestat și contra vitregiei în care se sbate Maramureșul, coplesit de mizerie și sărăcit.

Organizarea vieții monahale în Ardeal. — Cetim în ziarul „Universul“ următoarele: Mănăstirile din Ardeal fiindcă erau cuiburi de românism, au fost desființate treptat. Unele au fost distruse cu tunurile din ordinul Mariei Tereza. Acum, se fac storțări pentru reînțemeierea acestor mănăstiri atât de scumpe poporului care găsea în ele alinarea suferințelor lui. Una

din aceste mănăstiri de curând organizată este mănăstirea „Sf. Ilie Prorocul“ din comuna Toplița-Română jud. Mureș. Pentru buna ei funcționare ministerul instrucțiunii a dispus ca în bugetul anului viitor să fie înscrise sumele necesare pentru un stareț, trei ieromonahi, un diacon, doi călugări, doi cântăreți și un econom. Acest început de viață monahală în spiritul tradițional al bisericii noastre, va bucura populațiunea satelor din jud. Mureș.

Asociația generală a funcționarilor publici aduce la cunoștința doamnelor funcționare, care au soți funcționari la stat, că potrivit declarațiunilor făcute de d. prim-ministru Mironescu, reprezentanților congresului, vor fi menținute în funcțiuni, dacă au fost numite în mod legal. De asemenea nu se va face nici o deosebire de tratament între funcționare și funcționari,„

La **LIBRĂRIA EPARHIALĂ** din Cluj se află de vânzare **ORNATE BISERICESTI** (felon, patrafir, brâu, mânecute) în culori bordo și albastre, confecționate ineseptionabil, din stofă fină cu broderii aurite (spic de grâu și flori), cu prețul dela 6500—8500 Lei.

PARTEA OFICIALĂ

CONSILIUL EPARHIAL ORT.-ROM. DIN CLUJ

Nr. 7713—1930.

APEL

Toate confesiunile își au bisericile și căminele lor la Sf. Mormânt la Ierusalim.

Biserica noastră ortodoxă română, deși de mult s'a gândit la zidirea unei biserici românești la Ierusalim și la clădirea unui metoc împreunat cu un cămin pentru pelerini, până azi nu și-a putut realiza planul ei, Patriarhia Română are loc în Ierusalim, care este proprietatea ei.

În Ierusalim se află și călugări și călugărițe române la Sf. Mormânt, dintre cari ținem să accentuăm că persoana de încredere a Patriarhiei Române este numai monahul *Luca Gherasim*. Acestuia se pot adresa cu toată încrederea, pentru ori-ce informațiuni, atât pelerinii, cât și oficiile bisericesti.

Am observat că de un timp încoace, prin Patriarhia Noastră Ortodoxă Română circulă o serie de colecte, pe care le fac ori personal anumiți călugări, cercetând pa-

rohiile, ori se află în circulație liste de subscripție pentru zidirea unui cămin sau a unei biserici ortodoxe române în Ierusalim. În timpul din urmă o călugăriță ortodoxă română din Palestina, anunță în toate părțile că și-a clădit un cămin pentru adăpostul pelerinilor în orașul Ierihon, și că dânsa primește ofrande și colecte eventuale în scopul zidirii bisericii sau căminului.

Ținem să atragem atențiunea enoriașilor noștri, că atât călugărița aceasta cât și alți călugări sau mireni cari umblă cu pantahuze sau cu ori-ce alte colecte, nu au nici o legătură oficială cu Patriarhia noastră Română și nici nu au vre-o autorizație dela Noi pentru colecte, deci — ca urmare — nu este nici un fel de garanție că banii adunați de dânsii vor ajunge să fie predați menirei pentru care au fost destinați de donator.

În baza informațiunilor primite dela persoane vrednice de credință, am aflat că banii colectați de aceste persoane se folosesc prin abuz de către persoane particulare pentru trebuințele lor private.

Încunoștințăm că ori-ce colectă făcută pentru Ierusalim, Sf. Mormânt, biserică sau cămin în Ierusalim, este admisă numai cu autorizația și aprobarea Noastră. Sumele colectate se trimit prin Noi la Consiliul Central Bisericesc, care le va chivernisi până la realizarea sumei necesare pentru clădirea acestor așezăminte.

Cluj, la 1 Noemvrie 1930.

Consiliul eparhial.

Nr. 1051—1930.

(40) 1—2

CONCURS

Pentru întregirea postului de *capelan* permanent pe lângă oficiul parohial și protopopesc din *Turda*, în conformitate cu înalta rezoluție a Veneratului Consiliu eparhial dela 19 Sept. a. c. Nr. 6414 și a aprobării Domnului Ministru al Cultelor dela 22 Febr. 1928 Nr. 5020, se publică concurs cu termen de 20 zile dela întâia publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

1. Dotațiunea dela stat, conform cvali-ficațiunei.

2. Locuință în natură, confortabilă, dela parohie.

3. Sesiune parohială 30 jug., deocamdată în arendă forțată din reforma agrară, într'un complex.

4. Jumătate din venitele stolare și regulamente pentru funcțiunile preoțești și protopopești îndeplinite de capelan.

5. Onorariile pentru serviciile făcute la spitalul județan, la penitenciarul Tribunalului și pentru catehizarea elevilor dela școalele de meserii, agricultură și horticultură și școalele primare, întrucât se vor lua în buget.

Obligația capelanului va fi să colaboreze permanent în cancelaria protopopească și să substituie pe protopop în toate agențele oficiale.

Reflectanții cu cvalificațiune pentru parohii de clasa I, își vor înainta cererile instruite în ordine Ven. Consiliu eparhial din Cluj, care va numi pe capelan în conțelegere cu reprezentantul oficiului protopopesesc din Turda.

Turda, la 25 Octomvrie 1930.

Oficiul protopopesesc.

Iovian Murășianu, protopop.

Nr. 429—1930.

(39) 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia *Poiana-Ampoiului*, prot. Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Casă parohială corespunzătoare, cu o grădină de 1400 stângini.
3. Sesiune parohială de cca 2 jug. arător și 400 stg. fânaș, precum și folosirea alor două cimitire.
4. Venitele stolare obicinuite.
5. Câte o ferdelă de cucuruz dela cca 100 familii.
6. Folosirea alor 5 jug. pădure, ce se va delimita din pădurea bisericii.

Parohia are comunicație bună cu trenul și cu autobusele spre Alba-Iulia și Zlatna.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescrise Oficiului protopopesesc al tractului Alba-Iulia și în termenul deschis, cu avizul nostru, se vor prezenta în parohie în vre-o

Duminecă sau sărbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Concurenții vor avea să prezinte Oficiului nostru și un act de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae Ivan.

Alba-Iulia, la 12 Octomvrie 1930.

Oficiul protop. în conțelegere cu Consil. parohial.
Alexandru Baba, protopop.

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia cl. II. *Luieriu*, protopopiatul Reghin, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela stat.
2. Locuință în natură și supraedificate.
3. Sesiune parohială 20 jugăre arător și fânaș.
4. Una ferdelă de cucuruz dela fiecare familie.
5. Pășune pentru două vite în pășunea comunală.
6. Circa 10 cară de lemne de foc din pădurea comunală în fiecare an.
7. Stola obicinuită.

Reflectanții la acest post își vor înainta cererea cu documentele cerute de legile în vigoare oficiului protopopesesc ort. rom. al tractului Reghin și cu prealabilă încuviințare se vor prezenta în parohie în vre-o Duminecă sau sărbătoare, spre a face cunoștință cu poporul.

Toți concurenții vor avea să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru.

Reghin, la 28 Septemvrie 1930.

Oficiul protopopesesc în conțelegere cu Cons. paroh.
(38) 3—3 *Ioan Maloș, protopop.*

AVIZ! Cu onoare aduc la cunoștința on. preoțimi și organe parohiale, că începând cu 1 Ianuarie c., în prăvălia mea din Cluj, Str. Iuliu Maniu nr. 7, se vor afla **de vânzare în rate și ICOANE SFINTE**, frumos încadrate. Icoanele încadrate vor fi expuse în permanență, fiecare având indicat și prețul. Cu stimă **MIHAIL SOMLYAI** aurar.

(1) 11—12